

[Madsen-Mygdal.]

men vi mener rigtignok, at det Formaal, der er Tale om her, aldeles ikke kan foreliges med Grundlovens Bestemmelser om Almenvellet, og dermed falder ogsaa Talen om alle Spørgsmaal med Hensyn til Erstatningsbestemmelserne bort, fordi den Fordring, at Almenvellet kræver det, aldeles ikke er til Stede, naar det viser sig, at der uden Ekspropriation kan tilvejebringes mere end Jord nok til en rimelig Pris i Øjeblikket.

C. O. Pedersen: Den højtærede Minister og flere af de Herrer Ordførere har rettet nogle Bemærkninger til mig i Anledning af den Tale, jeg holdt forleden, og jeg vil gerne med nogle faa Udtalelser svare paa de Bemærkninger, der er fremsat til mig.

Den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Andreassen (Forsinge) talte meget om, at der var forskellige Meninger i Venstre om denne Sag. Jeg ved ikke, hvorledes man udleder dette om forskellige Opfattelser i Venstre om det foreliggende Spørgsmaal. Det forekommer mig, at der ikke er tilstrækkeligt Grundlag herfor i de Udtalelser, der er fremsat af Venstremænd. Jeg maa maaske minde om, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal paa Partiets Vegne holdt en Tale, der indeholdt Kritik af de her foreliggende Forslag, og denne Tale gav jeg min fulde Tilslutning, da jeg havde Ordet, og i den anden Tale, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal holdt, gik det ærede Medlem ind paa de Tanker, jeg havde fremsat om Fremtidens Udstykning; saa hvis den højtærede Minister kan trøstes med disse Udtalelser af Venstremænd, maa jeg sige, at han er meget nem at trøste. Nej, jeg tror, at jeg kan sige, at der hersker den mest fuldendte Overensstemmelse i Venstres Rækker netop mod de Lovforslag, der er fremsat her, og maa jeg sige til den højtærede Minister og Regeringspartierne, at jeg tror, man gør vel i at læse den gamle Politiker Edvard Brandes Kronik ved sidste Maanedes Slutning, hvor han netop peger paa, at Regeringen ikke skulde gøre sig alt for store Forventninger til den Uenighed, man paastod der var indenfor Venstre.

De Indvendinger, vi har gjort mod Lovforslagene, angaar for det første Ekspropriationen. Nu da man mener, at der er forskellige Opfattelser indenfor Venstre, maa jeg maaske have Lov til med nogle faa Bemærkninger at fremsætte min Opfattelse af denne Sag. Jeg sagde forleden Dag i den korte Tale, jeg holdt, at jeg var endnu skarpere Modstander end det ærede

Medlem Hr. Madsen-Mygdal af Ekspropriation, endnu skarpere Modstander. (*Afbrydelse:* Saa er De jo ikke enige). Jo, det kan vi godt være derfor overfor det Lovforslag, her foreligger; det er vi nemlig enige om at afvise begge to. Men jeg maa for mit Vedkommende absolut hævde, at Ekspropriation til det Formaal, her er Tale om, ikke kan tænkes, saa længe der overhovedet er Jord at faa til Købs. Jeg vil overfor Grundlovens Bestemmelse om Ekspropriation indrømme, at naar Almenvellet kræver det, maa vi kunne ekspropriere, det er klart. Naar vi tænker os det Forhold indtraadt i Danmark, at der overhovedet ikke er Jord at faa til Købs, saa indtræder ogsaa det Øjeblik, hvor man kan diskutere Ekspropriationen, men heller ikke før, mine Herrer. Saa længe det er muligt at købe Jord i det aabne Marked, aldeles bortset fra den Pris, denne Jord kan erhverves til, kan man ikke tale med mig om Ekspropriation. Det siger jeg paa Forhaand, og jeg siger det ud fra den Betragtning, at den Opgave, man her skal løse, er en Samfundsopgave, hvis Løsning man ikke skal paalægge en lille Del af Danmarks Borgere at bære Byrden ved. Det er nemlig det, man vil gøre ved at ekspropriere. Den lille Del af Danmarks Borgere, som har Ejendomme over 50 ha, vil man paalægge denne Byrde, mens jeg hævder, at det er en Opgave, som paahviler hele det danske Samfund; ogsaa de rige Folk, der ikke ejer Jord, maa ved Hjælp af Skatteseddelen bære denne Byrde at købe den Jord, der er nødvendig, for at vi kan placere dansk Ungdom derpaa.

Den højtærede Minister sagde imidlertid i Eftermiddags i en anden Forbindelse nogle Ord til mig om, at det ikke var muligt at faa Jord, det havde netop Forholdene i Sønderjylland vist, det var ikke muligt at faa Jord til rimelig Pris. Nu maa jeg sige til Ministeren, at hans Grundlag for en saadan Udtalelse er lidt for spinkelt, for den højtærede Minister har, saa vidt jeg ved, ikke mere end to Tilfælde at henvise til, hvor det drejer sig om nogle faa Tønder Land. Jeg vover at paastaa, at den højtærede Minister kan nu ikke have saa forfærdelig mange Resultater at henvise til, thi saadan som Jorden er købt dernede, er det vanskeligt at opgøre, hvad Jordværdingen er for de enkelte Arealer. Naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen faar sin Opgørelse færdig en Gang, det vil med andre Ord sige, naar vi har gjort op, hvad alle disse Ejendomme har kostet, hvad Jordværdien, hvad Ejendomsskyltværdien